

Εἰς τὴν «Nuova Rassegna» ἐδημοσιεύθη σημεῖωμα περὶ τῆς ἐν τῇ «Πινακοθήκῃ» δημοσιευθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Σπ. δὲ—Βιάζη μελέτης, τῆς ἀφορώσης τὸν Ἕλληνα Μηνιάτην. Ἐπίσης ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ δημοσιεύεται μετὰφρασις τοῦ ἐν τῇ «Πινακοθήκῃ» δημοσιευθέντος ποιήματος τοῦ κ. Ζωῖτοπούλου «Ἐνὰς θάνατος» γενομένη ὑπὸ τοῦ διαπρεποῦς ἑλληνιστοῦ κ. Ρ. Γιούλι.

Εἰς τὸν διάσημον ἱστοριογράφον τῆς ἐν Ἑλλάδι καὶ κυρίως ἐν Ἀθήναις Καταλανοκρατίας κ. Ἀντ. Ροῦμπιο Λούτζυ, ὁ δῆμος Βαρκελώνης ἐχορήγησε τὸ ποσὸν τῶν τριάκοντα χιλιάδων φράγκων, πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ συγγράμματός του «Ἱστορία τῆς Καταλικῆς Ἀνατολῆς».

Ἡ ἐν Ἀμβέρσῃ Ἐκθεσις τοῦ 1908 θὰ ἀνοίξῃ κατὰ Μαῖον καὶ θὰ κλείσῃ τὸν Ἰούνιον.

Ἐν Ἀμβέρσῃ ἀνεγερθήσεται προσεχῶς ὁ ἀνδριὰς τοῦ διπλωμάτου Lambertmonti, ἔτι δὲ διενεργεῖται ἔργον πρὸς ἀνέγερσιν μνημείου διὰ τὸν ποιητὴν τοῦ «Ἄσματος τῆς Ἐνᾶς» Κάρολον Van Lerberghe καὶ ὑπὸ ἐπιτροπῆς, τῆς προέταται ὁ κ. Emile de Mot, ἑτερος εἰς μνήμην τοῦ ζωγράφου Isidore Verheyden.

Νέον ἐπάγγελμα ἐδημιουργήθη εἰς τὴν Γερμανίαν, τὸ τῶν πλαστογράφων τῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων, τὸ ὁποῖον ἀπεδείχθη ἀρκετὰ προσοδοφόρον. Οἱ νεώτεροι αὐτοὶ καλλιτέχναι, ἀπομιμούμενοι καὶ πλαστογραφοῦντες τὰ καλλιτεχνήματα τῶν μεγάλων διδασκάλων, κατορθώνουν γὰρ τὰ πωλῶν εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ μουσεῖα ὡς σπάνια καὶ ἄγνωστα ἔργα ἀρχαίων καὶ λιτεχνῶν. Θύματα τῶν τοιούτων ἀπομιμήσεων ἔπασαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ γερμανικὰ μουσεῖα, τὰ ὁποῖα ἠγόρασαν εἰς μυθώδεις τιμὰς εἰκόνας καὶ ἀγάλματα μὲ τὴν πεποιθῆσιν ὅτι ἦσαν ἄγνωστα ἔργα ἀρχαίων διδασκάλων. ἐνφ ἦσαν ἐπιτήδεια κατασκευάσματα συγχρόνων λαϊκῶν καλλιτεχνῶν. Αἱ ἀπομιμήσεις γίνονται τόσον ἐπιδεξιῶς, ὥστε ν' ἀπατηθῇ καὶ ὁ εἰδημονέστερος κριτής.

Μεταξὺ τῶν θυμάτων εἶνε καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς Βασιλικῆς Πινακοθήκης τοῦ Βερολίνου, ἀγοράσας ἀδρότητα πρὸς πλουτισμὸν τῶν καλλιτεχνικῶν συλλογῶν μίαν τοιαύτην ἀπομίμησιν. Τὸ Μουσεῖον Φρειδερίκου Γουλιέλμου ἠγόρασεν ἐξ ἄλλου χάλκινον ἀγαλματίον, ἀποδιδόμενον εἰς τὴν καλλιτέραν περίοδον τῆς Ἱταλικῆς Ἀναγεννήσεως, πρὸς μεγάλην ἐκπλήξιν ὁμως καὶ ἀπελπίσιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ μουσείου νεαροῦ καλλιτέχνης ἐκ Μονάχου τὸν ἐβεβαίωσε κατὰ τινα ἐπισκεψίαν του εἰς τὸ Μουσεῖον διὰ τὸ ἔργον ἦτο ἰδικόν του καὶ δι' ἐπιτηδείας μεθόδου εἶχε παλαιωθῇ, ὥστε νὰ φαίνεται ὡς ἀρχαῖον.

Τὸ ἴδιον πάθημα συνέβη καὶ εἰς τὴν Πινακοθήκην τοῦ Μονάχου, ἀγοράσας ἐσχάτως ἀντὶ 30,000 φράγκων ὡραιότατον ἀνάγλυφον, ἀποδιδόμενον εἰς διάσημον καλλιτέχνην τῆς Πάρμας, ἀκμάσσαντα κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ δεκάτου ἔκτου αἰῶνος. Οἱ εἰδήμονες δὲν εἶχον κατορθώσῃ νὰ διακρίνουν τὴν πλαστικότητα. Μετὰ τινὰς ὁμως ἡμέρας ὁ γνωστὸς Φλωρεντίνος εἰδήμων Βαρδίνη ἐπληροφόρησε τὸν διευθυντὴν τῆς «Πινακοθήκης», διὰ τὸ ἀνάγλυφον ἦτο πλαστὸν ἔργον γνωστοῦ συγχρόνου καλλιτέχνη, τὸν ὁποῖον καὶ ὠνόμασεν. Εὐτυχῶς τὸ πρᾶγμα ἦτο νοσπὸν ἀκόμη καὶ κατορθώθη τῇ ἐπεμβάσει τῶν βασιλικῶν ἀρχῶν ν' ἀνακαλυφθῇ ὁ μυστικὸς, ὁ πωλήσας τὸ ἔργον, ν' ἀποδώσῃ τὰ χρήματα καὶ νὰ λάβῃ ὁπίσω τὸ ἀνάγλυφον διὰ νὰ τὸ πωλήσῃ ἔως εἰς κατὰ ἄλλο μουσεῖον.

Δεσποινὶς Καζαντζή

Ἡ καλλιτέχρις κλειδοκυμβαλλοτρία δεσποινὶς Καζαντζή, ἡ ἐν Βρυξέλλαις διαμένουσα, ἐν διαγωνισμῷ καλλονῆς καὶ συμπαθείας ἠξιώθη βραβείου.

Διοργανώθησαν ἐν Παρισίοις αἱ ἐξῆς ἐκθέσεις : τοῦ Οὐγγρου ζωγράφου Torney, τῆς «Société des Femmes Artistes», ἡ τῶν Femmes Peintres, τοῦ ζωγράφου Wietopff, τοῦ Alexandre Buiel, τῆς Société des Miniatures, τοῦ ζωγράφου Braquonval, τοῦ Vincent Van Gagh, τοῦ Lucien Simon καὶ τοῦ Vay Donger

Αἱ ἐσχάτως ἐκδοθεῖσαι τέσσαρες νεανικαὶ ouvertures τοῦ Richard Wagner ἐξετελεσθήσαν ἐν Βιέννῃ, προσεχῶς δὲ ἐκτελεσθήσονται ἐν Βρυξέλλαις κατὰ τῆς Συναυλίας Ysaye. Ἡ α' τούτων à la Roi Enzio ἐπεθυμίζει πολὺ τὸ ὅφος τοῦ Bellini· ἡ β' «Colombus» δεικνύει πλεῖστον τὸ ἀτομικὸν τοῦ μουσουργοῦ ὅφους· ἡ γ' «Polonia» εἶναι μᾶλλον συμφωνικὴ φαντασία ἐκθειάζουσα τὴν δυναστευομένην Πολωνίαν· καὶ ἡ δ' ἔχει ὡς βάσιν τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Rule Britannia.

Οἱ ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Durehis ἐν Ρώμῃ μένοντες Βέλγοι ὑπότροφοι κ.κ. Richard Heintz ζωγράφος καὶ Georges Petit γλύπτης ἀπέστειλαν εἰς τὴν πόλιν τῆς Λιέγης ὁ μὲν πρῶτος ἔργον πλοῦσιον εἰς χεῶμα, ἀλλὰ καὶ ἀκρίβειαν, τὸ «Hospitium Pauperum» (τὸ Νοσοκομεῖον τῶν ἀπόρων) ἐν Subiaco τῶν Ἀππενίνων. Ὁ δὲ κ. G. Petit ἀπέστειλεν ἐκ Ρώμης νέον ἔργον του, τὸν «Τυφλόν», ὅπερ ἐκτεθήσεται εἰς τὸ Μουσεῖον τῶν Καλῶν—Τεχνῶν παρὰ τὸ ἔτερον ὑπ' αὐτοῦ σταλὲν «Ἱταλὶς γαλονχοῦσα τὸ τέκνον τῆς».

Ὁ ἐν Λιέγῃ Cercle de Beaux—Arts θὰ διοργανώσῃ τὴν προσεχῇ ἀνοιξὴν γεφυρὴν ἐκθεσιν τῶν ἔργων τῶν μελῶν του ἐν Aix—la—Chapelle, μεταξὺ τῶν ὁποίων καταλέγονται καὶ οἱ ἤδη ἐκθέσαντες δις Πавлиνα Jamar καὶ οἱ κ.κ. Debienne, Delmen, Falize, G. Ista καὶ Olivier Salle.

Ἡ Βελγικὴ κυβέρνησις ἠγόρασε διὰ τὸ Μουσεῖον